

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund, formål og hovedindhold

Lovforslaget vedrører udarbejdelse af genoptræningsplaner i forbindelse med udskrivning fra sygehus.

Med lovforslaget bemyndiges sundhedsministeren til at fastsætte nærmere regler vedrørende amtskommunernes tilbud om en genoptræningsplan til personer, der ved udskrivning fra sygehus har behov for det.

Lovforslaget om genoptræningsplaner er fremsat som opfølgning på aftalerne om den kommunale økonomi i 2001, der er indgået i juni 2000 mellem regeringen, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Det blev aftalt, at der ved udskrivning fra sygehus skal foreligge en plan for en effektiv og hurtig genoptræning. Regeringen og de kommunale parter ønsker at sikre sammenhæng i de offentlige træningstilbud for den enkelte patient, uanset om træningen tilbydes af amtet eller af kommunen.

Genoptræningsområdet beskrives ofte som et gråzoneområde, hvor patienterne risikerer at falde mellem to stole. For den enkelte patient, der står over for et genoptræningsforløb, er det helt centralt at få klar besked om hvilken træning, der bør iværksættes, tilrettelæggelsen heraf, og de mål med hensyn til generhvervelse af funktioner, der ud fra en lægefaglig vurdering kan opstilles for træningen. Der er imidlertid patienter, som oplever en ukoordineret og usammenhængende indsats i forbindelse med genoptræningen efter sygdom eller ulykke. Som årsag hertil har der bl.a. været peget på uklarhed i ansvarsplaceringen.

Formålet med genoptræning er, så vidt det er muligt, at bringe personen tilbage til samme funktionsniveau som før sygdommen eller, hvor dette ikke er muligt, på et så højt niveau som muligt.

Behovet for genoptræning omfatter patienter, der har fået nedsat deres funktionsevne i forbindelse med sygdom eller ulykker. Det er således langt fra alle patienter, der udskrives fra sygehusbehandling, som har behov for et genoptræningstilbud.

Genoptræning kan indebære både træning af muskler og led samt træning i at kunne klare almindelige daglige gøremål. Træningen kan også sigte mod at gøre patienten bedre fungerende såvel mentalt som følelsesmæssigt og socialt. Genoptræning omfatter således et bredt spekter af aktiviteter, der spænder fra træningsprogrammer, som patienten selv kan udføre hjemme til træning ved terapeuter, læger eller andet personale.

Med lovforslaget sker der en præcisering af sygehusvæsenets ansvar for at tilrettelægge et træningsforløb for den enkelte patient, når dette er lægefagligt begrundet.

Det skal samtidig bemærkes, at kommunerne efter den sociale lovgivning skal sørge for hjælp til at vedligeholde fysiske og psykiske færdigheder til personer med behov herfor.

Det skal understreges, at løsningen af genoptræningsopgaverne mange steder i landet sker i et samarbejde mellem amter og kommuner, og et træningsforløb kan således udover amtskommunale tilbud også omfatte kommunale tilbud. Forslaget forudsætter derfor, at amterne og kommunerne lokalt træffer nærmere aftaler om løsningen af træningsopgaverne, herunder at visse træningsopgaver løses i fællesskab eventuelt i kommunalt regi.

Inddragelse af primærkommunale tilbud i genoptræningsplanen forudsætter, at der træffes konkret aftale herom med patientens hjemkommune, herunder eventuelt med en nærmere aftalt fælles finansiering. Flere amter og en lang række kommuner har imidlertid allerede i dag indgået formaliserede aftaler om samarbejdet vedrørende træningsindsatsen. Aftalerne er udviklet og etableret inden for rammerne af de samarbejds- og planlægningsbestemmelser, der i 1994 blev indført i sundhedsvæsenet. Sådanne aftaler kan være et godt værktøj i arbejdet lokalt med at tilrettelægge et sammenhængende træningsforløb for den enkelte patient.

Lovforslaget vil med kravet om udarbejdelse af en træningsplan til den enkelte patient, når dette er fagligt begrundet, nødvendiggøre, at amter og kommuner